

Fra: Ove Martin Heskestad

Til: LMD-Inntektsutvalget

Emne: INNSPILL TIL INNTEKTSUTVALGET – INNTEKTSREGULERING I LANDBRUKET

Nye krav til landbruket gjennom bransjekrav og myndighetskrav må tiltakets kapital- og kostnadseffekt kartlegges samt hvem som sitter igjen med regningen og hvem som tar ut gevinsten. Alle endringer må implementeres gjennom endingsbehandling iht. ISO 9001 med endringsordre som styres og hvor målprisen må vurderes for justeringer ved implementering av kravet. Tilsvarende. De siste årene har landbruket fått en rekke nye krav til forbedringer i dyrevelferd ref. DVP, redusert miljøpåvirkning og bedre HMS gjennom innføring av KSL. Alle kravene fører til økte kostnader og omfattende investeringer på toppen av ordinær slitasje. Nye krav innføres alltid uten at målprisen justeres tilsvarende og at de som krever tiltakene IKKE får regning. Dette medfører at et kravene direkte overføres med tap for den enkelte bonde og IKKE som ISO 9001 krever at den som vil ha/krever endringene betaler for tiltaket gjennom at prisen på produktet økes tilsvarende. Generelt må det være likt for endringer i spesifikasjonene for landbruket som for resten av industrien, endringer betales av den som krever endringer.

"Klargjøre prinsipper og metoder, samt muligheter og begrensninger, for måling av inntekter for jordbruket", som svar på dette hovedspørsmålet bør utvalget se på skatt som en mulighet for styring av inntektene i landbruket;

Første forslag er at bonden beholdet noe MVA. Ser en på kjøperne av landbruksprodukter betaler hen 1/2 MVA. Tilsvarende ordninger bør også innføres for produserende enhet (BONDEN).

Andre forslag at det innføres en egen eiendomsskatt på landbruks eigendomer. Skatten nulles ut hvis du er aktivt bonde, men drifter du ikke eigendomen personlig får du ikke fratrekket. "Landbrukseiendommer" skal i ikke bare eieres, men også drives personlig. En direkte oppfordring for salg hvis ikke landbrukseiendomen drives.

Og så det mest ureddferdige forholdet jeg oppleverer om bonde.

"Vårt viktigste svar på hvorfor vi fortsatt bør opprettholde et solid landbruk over hele landet er at vi på den måten kan unytte de marginale ressursene vi har på en bærekraftig måte".

Det stor spørsmålet til dette utsagnet, **hvorfor er ikke beiteskader fra hjort nevnt som det største problemet for mange grovfor produsenter** på Agder, Rogaland, Vestland, Møre og Romsdal samt Trøndelag

Vi har et pågående prosjekt om beiteskade fra hjort på oss, som har gitt følgende verdier; Høyeste målt beiteskade er for bur 8 for begge slåtter, **utgjør Kr. 1609,- pr. daa.** Høyeste målt beiteskadeprosent er for 2. slått ved bur 7, **utgjør 57,3%.**

Med sike måleverdier blir oppskriften på å forsette som bonde ved å produsere et godt grovfor en provokasjon og et rent "drømmesenario", og det blir mest viktig og legge ned driften som bonde så fort som mulig før en taper mer penger og kaster bort livet på et "tapsyrke"....

Med Beste Hilsen
Ove Heskestad
Landbruksavløser